|

Internasjonal plattform

Vedtatt av Velferdstinget i Oslo 08.10.2007

Innledning

Åtte læresteder i Oslo er tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo. Dette er Universitetet i Oslo, Handelshøyskolen BI i Oslo, Arkitektur- og designhøgskolen i Oslo, Norges idrettshøgskole, Norges musikkhøgskole, Norges Veterinærhøgskole, Det teologiske Menighetsfakultet og Kunsthøgskolen i Oslo.

Studentvelferdstiltak som Studentsamskipnaden i Oslo (SiO) tilbyr på lærestedene skal legge til rette for integrering av internasjonale studenter og forenkler lærestedets tilrettelegging for studiehverdagen og livet rundt studiene for internasjonale studenter. Studentboliger og studenthelsetjenesten og støtte til studentforeninger er spesielt viktige.

Velferdstinget i Oslo ser at økt internasjonalisering også medfører et økt press på velferdsgodene. Velferdstinget i Oslo mener at denne utgiftsposten ikke skal bæres av Studentsamskipnaden i Oslo alene. Velferdstinget mener at staten må ta ansvar for utgiftene økt internasjonalisering medfører. Økt internasjonalisering er altså et resultat av at Norge oppfyller sine forpliktelser i Bologna-prosessen og implementeringen av Kvalitetsreformen. Ettersom dette er prosesser som er initiert av Stortinget, er det rimelig at institusjonene og samskipnadene ikke bærer disse byrdene uten tilleggsbevilgninger over statsbudsjettet.

Velferdstinget i Oslo er det studentdemokratiske organet til lærestedene tilknyttet SiO. Her er alle lærestedene representert. Internasjonalisering og integrering er viktig for Velferdstinget i Oslo, og som vedtatt på Velferdstingsmøtet 3. september viser budsjettprioriteringene for SiO at det er viktig med flere, gode, tospråklige IT-løsninger (dvs. norsk og engelsk). Disse skal gjøre det enklere for internasjonale studenter å orientere seg i studiehverdagen.

I dette dokumentet defineres en internasjonal student som den gruppen studenter som ikke betaler semesteravgift til Studentsamskipnaden ved lærestedet. Denne definisjonen er valgt fordi gruppen studenter legger et press på allerede belastede velferdstilbud som den øvrige delen av studentmassen er med på å finansiere gjennom semesteravgiften. Deres rettighet til å kunne benytte seg av disse tilbudene ser Velferdstinget på som urokkelig.

1.0 Visjon for internasjonale studenter

Velferdstinget i Oslo mener at våre læresteder skal ha et internasjonalt studiemiljø. Det skal være tilrettelagt og enkelt å engasjere seg utenfor studiene. Velferdstinget i Oslo syns det skal vises at man er en fullverdig student med samme rettighetene og mulighetene til å utvikle seg som internasjonal student ved våre læresteder.

Velferdstinget i Oslo ønsker at alle studenter skal ha, og oppfordrers til, å ha en mulighet til å reise utenlands som en integrert del av studieløpet. Det skal være samsvar mellom hvor mange studenter som reiser ut, og hvor mange studenter som kommer hit. Institusjonene bør holde fast ved sine mål om økt internasjonaliseringsgrad. Minst 15-20% er gode måltall.

Velferdstinget i Oslo mener alle lærestedene har det overordnede ansvar for et internasjonalt studiemiljø, men at Studentsamskipnaden i Oslo bidrar med viktige tjenester for å fremme integrering, lik rett og like muligheter til å ha et utviklende og givende studieopphold.

2.0 Lærestedet
Hovedansvaret for internasjonale studenter ligger hos lærestedet. Internasjonalisering og et internasjonalt studiemiljø er utviklende og positivt for lærestedet. En mobil studentmasse er en måte å hindre diskriminering basert på kulturelle, religiøse og etniske forskjeller, og å styrke forståelse for andres verdisyn. Interaksjonen mellom fagmiljø på tvers av landegrenser sikres allerede som student.

Velferdstinget i Oslo krever at lærestedene skal utforme enkle og samkjørte retningslinjer for all praksis hvor lærestedet har ansvar for internasjonale studenter. Dokumentasjon og innholdskrav av studier som man har fullført ved lærestedet må sees som spesielt viktig. Retningslinjene må gjelde på forskjellige nivåer og retninger innad på lærestedet.

2.1 Norskkurs
Velferdstinget i Oslo krever at alle internasjonale studenter skal få tilbud om plass på norskkurs gjennom sitt lærested, også ved en annen institusjon, dersom lærestedet ikke selv tilbyr språkkurs. Språk er en barriere for internasjonale studenter, og norskkurs må sees som et viktig verktøy i integreringsøyemed, både på gruppeplan og for den enkelte student. Tilegning av gode ferdigheter i norsk kan sees som et vel så viktig virkemiddel for integrering som tilgjengelig informasjon på engelsk.

2.2 Kartlegging av fremtidige utfordringer
Det bemerkes at lærestedets visjon for internasjonale studenter ikke samsvarer med tilretteleggingen for internasjonale studenter. Velferdstinget i Oslo ønsker at lærestedene skal ha en visjon som inkluderer hvor stor prosentandel av internasjonale studenter man ønsker av studentmassen. Velferdstinget i Oslo oppfordrer lærestedene på det sterkeste til å kartlegge fremtidige utfordringer og gevinster ved å sikre et internasjonalt studiemiljø og vise samsvar mellom visjon og handling. I denne sammenhengen er det vesentlig at institusjonene legger særlig vekt på å kartlegge studentenes behov for boliger og helsetjenester, og bidra aktivt for å sikre at tjenestetilbudet utvikles i takt med behovet.

3.0 Studentsamskipnaden i Oslo
Studentsamskipnaden i Oslo (SiO) har som visjon "Vi skal gjøre det enkelt og utviklende å være student i Oslo." Dette er også gyldig for internasjonale studenter. SiO skal tilrettelegge med god og tilgjengelig informasjon om sin virksomhet for internasjonale studenter. Internasjonale studenter betaler ikke semesteravgift. Dette blir til dels ivaretatt av at studenter på lærestedene tilknyttet SiO betaler semesteravgift når de reiser utenlands, uten å kunne benytte seg av tilbudene de betaler for. Det er allikevel en reell problemstilling at det er betydelig færre utreisende enn innkommende studenter, og at dette kan gå utover studenter som betaler semesteravgift. Dette gjelder særlig boligtilbudet og helsetjenesten. Velferdstinget i Oslo ser at det vil være nødvendig å utrede om det er nødvendig å foreta endringer på praksisen slik den forekommer i dag.

3.1 Boligpolitikk
Å ha et sted å bo må være førsteprioritet for å sikre muligheten til å studere på lik linje med andre studenter. Per i dag er har UiO boliggaranti for sine internasjonale studenter, og de øvrige lærestedene har egne avtaler med SiO.

	2007	2006	2005
Antall studenter i kø til studentbolig ved semesterstart	2000	1800	600

	Antall (ca)	Prosentvis beslag av boligene
Internasjonale nye studenter UiO	900	15%
Internasjonale nye studenter ikke UiO	150	2,5%
Studenter med utl. Statsborgerskap	1800	30%

Ved semesterstart høsten 2007 var det ved avrunding 900 nye, internasjonale studenter innkvartert i boligmassen. Totalt sett opptar studenter med utenlandsk statsborgerskap 30% av SiOs studentboliger. Det tilsvarer 15 % av boligmassen.[1] Det sto 2000 studenter i kø ved semesterstart 2007 for å få tildelt studenthybel. Velferdstinget i Oslo er positive til en 100 % dekningsgrad for internasjonale studenter, og ønsker å videreføre dette og på sikt å forbedre og utvikle slike avtaler for alle lærestedene. En stadig mer presset boligsituasjon i Oslo, samt målet om at SiO skal ha en dekningsgrad på 20 % for semesteravgiftsbetalende studenter innebærer at det er helt nødvendig å øke boligmassen.
Dette er tid- og kostnadskrevende, og det er generelt mangel på tomter. På bakgrunn av dette må lærestedene inntil videre i større grad ta ansvar for en fullgod innlosjering av internasjonale studenter, og styrke sin innsats i forhold til å skape politisk vilje til videre boligbygging. Velferdstinget og Studentsamskipnaden i Oslo må jobbe for at kostnadsgrensen per hybelenhet fjernes.

1. Tall fra 2007 er sendt på mail fra direktør i Studentboligene, Tom Olstad

Velferdstinget i Oslo ønsker at boligene skal være tilgjengelig med bemannede resepsjoner i nærhet av boligene eller på campus. Hovedresepsjonene på Bjølsen er ikke alene et godt nok tilbud. Velferdstinget i Oslo ønsker å beholde resepsjonen på campus og Kringsjå, for å sikre at alle har lik mulighet til å ha kontakt med boligdivisjonen personlig.
Ikke minst kan det være et betydelig hinder for internasjonale studenter bosatt på Kringsjå og Sogn om eneste kontaktpunkt ligger på Bjølsen.

All informasjon om det praktiske knyttet til studentboligene må være tilgjengelig på engelsk. Det er en tendens til at internasjonale studenter bosetter seg på Sogn og Kringsjå Studentby. Grunnene til dette er relatert til pris og lediggang, men informasjon om hvor enkelt overflytting er må informeres om ved tildeling av bolig. Velferdstinget i Oslo er blant annet derfor svært positive til tospråkligheten på datasystemet SAMBA, bedre kjent som ”Min side”, og framhever viktigheten av Boligdivisjonens arbeid med å videreutvikle dette datasystemet. Etter tall fra Studentboligene søker 99 % på studentbolig gjennom SAMBA.

3.2 Husvertordningen

Velferdstinget i Oslo mener at husvertordningen på de forskjellige studentbyene kan være en nøkkelfunksjon for å integrere internasjonale studenter ved studentbyene. Per i dag er husvertenes oppgave service og mekling under konflikter. Velferdstinget i Oslo mener husvertordningen må få tydeliggjort sitt ansvar for internasjonale studenter og at dette må vektlegges spesielt. Husvertene må gjøres tydeligere klar over det ansvaret de har overfor internasjonale studenter, og bør om mulig tilbys egen opplæring for å sikre tettere oppfølging. Dette kan f.eks. prøves ut på Sogn og Kringsjå.

Husvertene må samarbeide med fadderordningen og studentliv for at det skal være en god og kvalitetssikret overgang fra semesterstart til studier. Velferdstinget i Oslo ønsker at det skal utarbeides en stillingsinstruks for husvertene, hvor deres ansvar for internasjonale studenter blir formalisert. Velferdstinget i Oslo mener husvertene skal være studentboligenes integreringsverktøy for internasjonale studenter, og at husvertordningen må ha en jevnlig dialog med internasjonalt ansvarlig på de forskjellige læresteder og øvrige instanser som jobber for internasjonale studenter, som ISU-Oslo (International Student Union Oslo), Studentliv, fadderordningen og studentforeninger.

Dette er viktig ettersom husvertene er i jevnlig kontakt med en stor andel av de internasjonale studentene. En jevnlig dialog mellom husverter og forskjellige aktører som arbeider med og for internasjonalisering og integrering forener interessene til den internasjonale student på individuelt nivå med foreninger og administrasjon.

4.0 Integrering gjennom studentkultur og studentidrett

Velferdstinget i Oslo ønsker at å skape et internasjonalt studiemiljø først og fremst skal skje gjennom studentforeninger. Frivilligbasert virksomhet med studentforeninger sees som et ypperlig verktøy som bindeledd mellom norske og internasjonale studenter og husvertene. Deltagelse i organisert frivillig virksomhet er også en viktig del av norsk kultur. Internasjonale studenter bør gjøres oppmerksomme på dette i lærestedenes velkomstmateriell.

Dette er per i dag ivaretatt med en øremerket pott på 50.000 kroner som Kulturstyret bevilger over. Denne er opprettet med det formål at foreninger kan søke om støtte for tiltak som fremmer inkludering av internasjonale studenter.

Velferdstinget i Oslo mener at SiO Studentlivs rolle som bindeledd mellom internasjonale studenter og studentforeninger bør styrkes. Dette vil være med å sikre kontinuiteten i arbeidet for et internasjonalt studiemiljø, noe som må sees som ekstremt viktig. Velferdstinget i Oslo mener at internasjonalisering skal være et satsningsområde for Studentliv, og at dette kan og må prioriteres. En internasjonalt ansvarlig i studentliv må være det naturlige bindeledd mellom ISU-Oslo, studentforeninger ved lærestedene og internasjonale studenter. En slik stilling bør hovedsakelig arbeide med tilrettelegging, oversetting og informasjon, samt bedre kommunikasjonen mellom de forksjellige kreftene som jobber for internasjonale studenter. Per i dag har ikke Studentliv kapasitet til å utføre disse oppgavene. Velferdstinget i Oslo ønsker at SiO skal evaluere virksomheten til Studentliv, og se på muligheten for å utvide eller omstrukturere driften for å tilrettelegge for en internasjonalt ansvarlig eller en stillingsprosent knyttet opp mot internasjonalt arbeid.

Velferdstinget i Oslo ønsker at Studentidretten og Oslo Studentenes Idrettsklubb (OSI) skal være et verktøy for å inkludere internasjonale studenter. Idretten er en av få arenaer hvor språk er en minimal hindring. Velferdstinget i Oslo ønsker en ordning hvor medlemslagene i OSI kan søke om midler til internasjonaliseringsarbeid, som ligner på den øremerkede potten i Kulturstyret. Velferdstinget i Oslo oppfordrer OSI å opprette en slik pott når de igjen skal fordele midler til medlemslagene. Studentidrettsforeninger som ikke er tilknyttet OSI oppfordres på det sterkeste til å søke om midler til slike foretak hos Kulturstyret

5.0 Helsepolitikk

Velferdstinget i Oslo ser at økt internasjonalisering også medfører et økt press på velferdsgodene. Økt internasjonalisering er et resultat av at Norge oppfyller sine forpliktelser i Bologna-prosessen og implementeringen av Kvalitetsreformen. Ettersom dette er prosesser som er initiert av Stortinget, er det rimelig at institusjonene og samskipnadene ikke bærer disse byrdene uten tilleggsbevilgninger over statsbudsjettet.

I dag har internasjonale studenter tilknyttet SiO, i likhet med norske studenter som har studenthelsetjenesten som fastlege, rett til gratis konsultasjonstime hos helsetjenesten ved Studentsamkipnaden i Oslo (SiO). Det har i den siste tid oppstått en diskusjon om det burde innføres en egenandel for internasjonale studenter ved konsultasjonstime hos lege.

Velferdstinget i Oslo mener det er grunnleggende at internasjonale studenter, skal behandles likt og reelt sett ha den samme tilgang til velferdsgoder gjennom SiO som norske studenter. Dersom vi mener alvor med ett åpent, inkluderende og internasjonalt studiemiljø, må ikke internasjonale studenter føle seg behandlet som annenrangs studenter, heller ikke i velferdstjenester tilknyttet SiO. Mange internasjonale studenter kommer i tilegg fra land med ett langt lavere lønns- og kostnadsnivå enn Norge, og innføring av egenandel vil kunne skape en situasjon der internasjonale studenter av økonomiske årsaker ikke vil oppsøke helsetjenesten, og dermed heller ikke få den medisinske behandlingen deres sykdomssituasjon skulle tilsi. Velferdstinget i Oslo vil derfor fortsatt bevare ordningen med gratis konsultasjonstime hos lege for internasjonale studenter, og er dermed motstander av innføring av en egenandel.
Velferdstinget i Oslo mener også at det er grunnleggende at andre priser for tjenester innen helsetjenesten skal være like for norske og internasjonale studenter. I tillegg er det viktig at internasjonale studenter får den informasjonen de trenger om hvilke rettigheter har og hvilke helsetjenester fra SiO man har tilgang til, slik at det ved en sykdomssituasjon vil være enkelt for studenten å finne ut hvor de skal henvende seg.

6.0 Kantinepolitikk

Kantinene fungerer som et naturlig møtested og er en del av det internasjonale studiemiljøet. Kantinene fungerer som sosiale rom og møteplasser utenfor lesesalen, og viktig for integrering. Det sees derfor som spesielt viktig at det er ordningen med at det tillates å nyte medbrakt videreføres.

Velferdstinget i Oslo mener at all informasjon som er på spisestedene og på nett, også finnes på engelsk. Det gjelder varesortimentet og innholdsdeklarasjon.

Velferdstinget i Oslo mener at alle spisesteder må ha et tilbud som kan spises uavhengig av kulturell og religiøs bakgrunn.

7.0 Karrieresenteret

Internasjonale studenter må ha de samme rettighetene som andre studenter til å benytte seg av Karrieresenterets kompetanse. Det må være en mulighet for internasjonale studenter å kunne jobbe ved siden av studiene, og Karrieresenteret må ha en egen oversikt over deltidsjobber hvor det ikke er nødvendig med flytende norsk muntlig og skriftlig.
Velferdstinget i Oslo er på det rene med at dette i stor grad også påvirkes av den generelle situasjonen på arbeidsmarkedet.

8.0 Øvrig politikk

Velferdstinget i Oslo mener at gebyret på 800,- for studie og oppholdstillatelse bør og må fjernes, slik som arbeidsgebyret man tidligere hadde for internasjonale studenter. Lærestedene og Samskipnaden ser på internasjonalt studiemiljø som en ressurs, oggebyret for studie- og oppholdstillatelse strider direkte mot denne oppfattelsen.